

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК III Ч. 5 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1946.

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., MAY, 1946 VOL. III No. 5

З ЖИТТЯ Й ПРАЦІ „ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК НА ЕМІГРАЦІЇ”

В днях 2—3 лютого, 1946. р. у Карльсфельді біля Мінхену відбулися збори Проводу „Обеднання Українських Жінок на Еміграції”, які відвідала і сеньорка українського жіночого руху, п. Олена Кисілевська.

Не можна було надивуватись енергії, твердості духа, незломній вірі в краще майбутнє, які виявила вона на зборах а особливо у своїй промові, яку виголосила на ширших сходах жінок, що відбулися після зборів.

Збори розглянули те, що було зроблено за час після Зїзду і намітили дальшу працю. Ухвалено приділити якнайбільше уваги таким завданням.

а) Затиснення налагоджених вже звязків з українським і світовим жіночим рухом і навчання нових.

б) Поширення культурно-освітньої праці серед жінок, особливо серед самотніх молодих жінок і дівчат.

в) Упорядкування фінансів Обеднання, брак яких заважає широкому розгортанні роботи.

г) Всі сили звернути на господарське підготування жінок до дальшого життя.

Збори ствердили, що за минулих півтора місяця, утворено 23 нові осередки, але заразом завважено, що так нові як і старі осередки не поставили роботу на належний рівень.

Причиною цього є збільшений неспокій сприводу чуток про насильну репатріацію та переестрацію перед большевицькою комісією, яка вже діє по багатьох таборах. До того життя в таборах, де в одній кімнаті живе 12—15 чоловік, не впливає додатньо на самопочуття мешканців. Ось найважливіші умови, що стримували розвиток праці. Але попри те таки завважується, що енергійний заклик до жінок і завдання, які поставило перед ним Обеднання — пробудило і пробуджує дальше багато жінок з байдужности і зневіри до бадьорости і праці.

Іван Франко

* 15 серпня, 1856—† 28 травня, 1916

“Розібемо скалу, роздробимо граніт,
Кровю власною і власними кістками
Твердий змуруємо гостинець, і за нами
Прийде нове життя, добро нове у світ”.

УКРАЇНСЬКА СЛУЖБА БОЖА В КАТЕДРІ СВ. ПАТРИКА

В суботу 13 квітня, Преосвящений Амвроз Сенишин в асисті багатьох священиків відправив у катедрі св. Патрика в Нью Йорку архиерейську Службу Божу, на спомин злуки Східної й Західної Католицької Церкви перед 350 роками в Бересті Литовським.

Кардинал Франсис Спеллман з цієї нагоди сказав проповідь, в якій прирівняв переслідуван-

ня совітською владою священиків і вірних у Східній Європі до переслідування перших християн з катакомбів.

Владика Сенишин у своїй проповіді представив трагедію Української Церкви.

Співав дуже гарно хор церкви св. Юрія в Нью Йорку під орудою п. Теодора Онуфрика. На Службі Божій було три тисячі вірних. В церкві роздано брушуру в англійській мові з виясненням українського обряду й літургії.

Збори з радістю ствердили, що майже ніяке живе і корисне громадське починання не може здійснитись, коли до нього не прикладуть своїх люблячих рук жінки, і що жінки таки докладають своєї праці скрізь — і в Церкві, і в Українському Червоному Хресті і у відвідинах шпиталів і в різно-

го роду збірках на користь по-требуючим.

Після закінчення зборів, Жіноча Секція табору уклала товариську зустріч Проводу Обеднання з жіночим активом і керівництвом табору, на якій були теж наші дорогі гості — п. Олена Кисілевська та письменниця Катря Гриневичева.

ЛИСТ ПОДЯКИ

March 13, 1946

Mrs. Eleanor Roosevelt
United States Delegate
United Nations Organization
Hyde Park, N. Y.

The Ukrainian National Women's League of America, Inc., Branch 59 of Baltimore, wishes to express its unbounded gratitude for your unselfish and humane efforts in behalf of the homeless war victims of Europe. We pray that you will continue to strive to bring liberty and freedom to these unfortunate people and to provide sanctuary from religious and political persecutors.

Mrs. Julia Maniosky, President;
Mrs. Anna Czorni, Secretary;
Mrs. Anna Lewko, Treas.

НОВЕ ЛІТЕРАТУРНЕ ТОВАРИСТВО

В Оттаві (Канада) зорганізувалось „Канадійське Українське Жіноче Літературне Товариство” зложено з 22 членок, з метою: постачання книжок про українську літературу та історію в англійській мові до усіх оттавських бібліотек; висилати листи подяки особам і товариствам, які своїми промовами чи писанням заслуговують на признання від українців. Бо хоч українці оцінюють прихильність різних людей, то всеж таки не мають звички висловити це листовно.

Товариство заохочує своїх членок студювати різні питання та виробляти на промовниць. Цінні реферати виголосили дотепер членки: пані Г. Кисілевська (англійського роду) зreferувала книжку проф. В. Г. Чемберліна „Юкрейн ей Собмерджд Нейшен”; пані Ольга Глинка про „Важливість організацій” і пані І. Петрівська про „Життя Лесі Українки” Адреса Товариства:

Canadian Ukrainian Women's Literary Guild, 2 Rockliffe Way, Ottawa, Ontario, Canada.

Адреса Централі США:
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
866 North 7th Street
Philadelphia 23, Pa.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Поклін тобі, жінко!

За сівачами й жінцями йдуть ті що збирають колоски, що очищують ниву. Сівачі й жінці це чоловіки що посіяли війну й збрали жниво смерті. Жінки збирачки очищують ниву.

Анна О'Гер МакКормик у воєнним звідомленні описала "Жінку з мітлою". В кожній знищеній країні Європи й Азії, видно зігнути, приголомищену постать яка терпеливо чистить поріг хати якої вже нема. Або в городі доглядає квітки яка все таки якось перетривала тучу лекольного дощу, але тепер не має вже й ніякого захисту від вітру. З безнадійної руїни кожної країни ця жінка змагає відбудувати відомий їй світ. Ці старання можуть здаватися трагічно безнадійні серед цього хаосу, але відродження є так інстинктивно жіноче.

Рани треба очистити й вигоїти, і це жіноче діло треба зробити тепер. Це ж її власне тіло що воювало у цій війні. Це її серце вмрало з її сином, її душа терпіла в його терпінні. А всеж таки вона, жінка, мусить перемогти смерть і приготувати світ для нового засіву.

Поклонімся перед жінкою що чистить поле. Без неї не було б майбутнього.

* * *

І українська жінка є серед них, тих жінок світу, — та нема в неї ні порога свого ні квіточки що підводи́лаб несміливо голівку на її власнім городі.

В чужому краю українська жінка слідить за биттям живчика її малесенького сінка що на вигнанні вродився, й замірає коли чує що він щораз то слабший і слабший.

Але вона працює й там, у тім холоднім чужім краю щоб приготувати поле нової надії для засіву зерна майбутнього вже на своїй рідній землі.

Поклонімся цій жінці, подаймо голос що ми з нею, тепер і завжди.

І там на своїй, рідній землі закована червоним катом стоїть жінка українка. Але не, зігнута в неї спина по невольницьки. Бона дивиться на свій поріг, і снує плани якби то найскоріше обчистити його з язви, якнайраніше вимести її, й приготувати хату для тих що мають з чужого краю до неї вернутися. Без неї також не було б майбутнього.

І цій українці віддаймо наш поклін, нашу працю, наше серця.

Л—ка.

Вияв консолідації

Воєнна ситуація на Україні спонукала українських американців відновити загально-національну політичну організацію, Український Конгресовий Комітет.

В січні, 1944 року, відбувся у Філадельфіл, Па., другий конгрес американців українського роду. Приявні 235 делегатів вибрали уряд і передали йому мандат вести політичну оборону українських справ у Злучених Державах, а українське громадянство мало підчинятись цій централі й співпрацювати з нею.

УКК виконував свої завдання як слід і скільки міг. Він міг зробити багато більше коли б широкі кола нашого громадянства були дали йому видатнішу піддержку.

Але, на жаль, показалося що різні громади, чи товариства, зачали вести акцію на власну руку яка часто не є згідна з діяльністю УКК, або може навіть з нею суперечити. Це творить хаос, а перед відповідальними чинниками у Вашингтоні може викликати враження що українці не доросли до одної організованої акції, але мусять мати "отаманію" в кожній місцевості.

Така ситуація є рішуче не бажана, для української справи шкідлива, й тому пора з цим покінчити раз на завжди.

Ось знову буде український конгрес у Вашингтоні 31 травня й 1 червня ц. р. Нехайже ця подія спонукає українські громади покинути всякі самочинні акції, а працювати тільки під прово-

Савеля Стечишин

Франко народній борець

Одним з найбільших чинників в розвою народу це його добрі великі провідники.

Провідник піднімається понад рівень пересічних людей, захоплює маси сильною ідеєю, зроджуючи у них поняття свідомості. Раз національна свідомість розбуджена в масах, тоді повстає нація. Брак провідників в народі грозить йому розбиттям та повільним занепадом.

Провідні нації у світі завдячують своє вивищення своїм провідникам. Чи булаб Америка дійшла до такої світової слави, якби не Вашингтон, Гамилтон та Линколн? В кожнім народі національна свідомість і солідарність скріпляється провідниками. Та крім політичних провідників письменники також не менше важні. Вони дають народові національну літературу, яка охоплює цілі маси, і ще більше скріпляє національного духа.

Українці булиб також лишлись незорганізованою масою якби не провідні одиниці, що виринали в кожнім поколінні ще від давніх давен. Серед терпіння й недоли мас, провідні думки наших визначних гетьманів і письменників скоро приймалися і стали найбільшим стимулом в національній єдності.

Тоді коли у славних народів виринали постаті як Шейкспір, Кромвелл, Вашингтон, у нас українців явився Хмельницький, Шевченко, Сковорода, Франко і другі. Одначе у других народів національний розвій ішов гладкою дорогою, без ніяких трудних перелом, і національна ідея розросталась роскішно. В українців, національна свідомість була пририта, притоптана і приглушена. Через те ми можемо вважати своїх провідників більшими геніями. На пісній землі тяжко виплекати хочби найкращу рослину. Українські генії якраз серед такого середовища вирости.

Постать Шевченка своїм ду-

хом, ідеалами й поетичним словом піднімається високо і розбуджує приспану національність серед широких мас українського народу.

Іван Франко є другим генієм українського народу. Його ідеали піднімаються понад буденщину та ще міцніше вяжуть національний дух. Його поезії вяжуться тісно з душею народу, й ясно зображують його біль та радість. Творчість Франка має тривкий національний ґрунт. Виразом національного пробудження та закликком до борби є його "Каменяри" і "Вічний революціонер". Поетові тільки й ішло про добро народу:

Все що мав у житті він віддав
Для одної ідеї.

І горів і яснів і страждав
І трудився для неї.

"Трудився, навчав щоб з
рабів тих зробити народ".

Іван Франко був не лише поетом, письменником але він був рівночасно і великим громадським діячем. Те апостольське покликання в "Каменярях" він у своїй громадській діяльності вводив у життя. Він справді розбивав скалу, хоч не раз сипались на нього переслідування та в'язниці.

Франко перший в Галичині очистив та збагатив українську літературну мову. Другі українські письменники пішли за ним.

Та не у мові і не в громадській діяльності лежить сила й заслуга Франка, а в багатьох здорових, глибоких думках які він передав нам у своїх творах. У тих думках він лишив заповіт для нас. З кожної бє сильний національний дух, і пригадає нам наші національні обовязки.

Український народ в Галичині багато завдячує Іванові Франкові який кликав:

Лиш борися, не мирися,
Радше впадь, а сил не трать,
Гордо стій і не корися,
Хоч пропадь, але не зрадь!

дом і напрямом одної політичної централі.

Отже вишліть своїх представників і представниць на конгрес з постановою звороту до кращого у нашій загально-національній праці у Злучених Державах.

Одна з найважніших справ українського народу в теперішнім моменті це оборона великої маси українських збігців у Західній Європі.

Як американські українці під проводом своєї центральної політичної організації УКК виконають це завдання, такий буде суд історії про нашу велику й стару імміграцію у вільній демократичній републиці.

Старий край і сотні тисяч переслідуваних політичних збігців живуть надіями на нас, і дожидають цієї помочі, а наш святий обовязок не завести їх у цих сподіваннях. Численна участь українців і українок в конгресі 31 травня й 1 червня буде виявом нашої консолідації і бажання рятувати наш рідний край.

Л—ка.

ВІСТІ ЦЕНТРАЛІ СУА

Зрозуміли дух часу

Жіноцтво Ньюарку, Н. Дж. зорганізоване в товариствах „Український Культурний Клуб”, „Український Допомоговий Комітет” „Український Червоний Хрест” і Союз Українок, відділ 28, на спільних зборах 6 лютого, 1946, рішили зеднатися водно під стягом Союзу Українок Америки.

В теперішню хвилину коли треба найвидатнішої праці для свого народу, українки Ньюарку дали своїм об'єднанням найкращий доказ свого патріотизму. За це їм належить повне признание й щирі побажання успішної праці, які цю дорогою радо передаємо. Щастя Боже!

Сповиймо дитяток скитальця

Централа СУА одержала на днях лист від „Об'єднання Українських Жінок на Еміграції” з Мінхену в Німеччині, в яким між іншим просять пеленок та інших речей для немовлят скитальців. (В іншому місці цього числа подаємо лист, де про те сказано ширше). З огляду на те, Головна Управа СУА. звертається з великим проханням до відділів СУА. зібрати речі для маленьких дітей та висилати їх до головного складу в Нью Йорку. За дозволом Українського Допомогового Комітету, Жіноцтво Секція що займається висилкою речей, спакує ці речі в оліф бейл (або і-більше як буде що) і вишле найближчим кораблем до призначеного місця.

Хоч тепер, як кажуть, пеленок тяжко дістати, то ми певні що при добрій волі нашого патріотичного жіноцтва, можна буде так акцію повести що пеленок та інших речей для дітей таки придбаємо. Уявім собі тільки що наше власне немовлятко нема що сповити. Уявім собі це почуття матері, а ніякі перешкоди не стануть нам на дорозі. Найкраще булоб, якби відділ дав гроші з каси на закупню цілого звою полотна на пеленки, а членки їх розібрали тай гарненько позарублювали. Дальше, нехай кожна членка від себе купить в дарунок для незнаної української дитинки одну тільки сорочечку, светерок, коцик, чи що, і принесе це до відділу на збори. Кілька жінок нехай дадуть кілька годин часу на те щоб ці речі спакувати й вислати до Нью Йорку.

У декого дома, де є ще маленькі діти або внуки є певно подостатком добрих речей, які хоч вже за малі чи що, можуть придатися за морем. Апелюємо до ваших сердець мами союзнянки повести якнайширшу кампанію в цій справі. Та не тільки союзнянки. Кожна українська жіноча організація в Америці повинна почуватися до обов'язку, допомогти цій справі. — Всі посилки треба маркувати: „бейбіс клотінг” а адресувати так:

Unitarian Collection Warehouse, Ukr. Relief, 31 E. 35th St., N. Y. C.

З Детройту просять нас передати прохання

Українки приходьте пакувати речі до висилки. Посилайте речі можливі до висилки і чисті. Пришійте гзуки де їх бракує, бо на вигнанні тяжко, а то й неможливо їх дістати. Черевки жіночі без носиків і без п'ятів не посылайте, бо вони не придатні, а всі черевки повинні бути підзольовані.

Цей поклик хоч походить з одної місцевості, надається для усіх. Мало що не в кожній громаді тяжко звербувати жінок до праці, а деякі люди висилають речі хіба на те щоб їх з хати позбутися, без огляду на те в якому стані вони є. Ні праця ні речі не є милостиня. Це є наше патріотичне діло і тільки так треба це вважати. Тоді й час знайдеться піти до пакування, й речі краще будуть приготовані.

Централа С.У.А.

Іван Франко

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА І НЕ ВМРЕ!

... „Лиш борися, не мирися,
Радше впадь, а сил не трать,
Гордо стій і не корися,
Хоч пропадь, але не зрадь!
Кожний думай, що на тобі
Міліонів стан стоїть,
Що за долю міліонів
Мушиш дати ти одвіт.
Кожний думай: тут, в тім місці
Де стою я у вогні,
Важиться тепер вся доля
Величезної війни.
Як подамся, не достою,
Захитаюся мов тіль, —
Пропадє кривава праця
Многих, многих поколінь.

У таких думках держися
І дітей своїх ховай!
Коб лиш чистая пшениця, —
Буде паска й коровай.
„Чи побіди довго ждати?
Ждати довго!” То й не ждиж!
Нині вчися побіджати,
Завтра певно побідиш.
Таж не даром пробудився
Український жвавий рід.
Таж не даром іскри прають
У очах тих молодих!
Чей нові мечі засяють
У правицях у твердих.
Довго нас недоля жерла,
Досі нас наруга жре,
Та ми крикнім: „Ще не вмерла,
Ще не вмерла і не вмере!”

(Козак-невмірака) 1898 р.

ПОМОЖІТЬ УКРАЇНСЬКІЙ ЕМІГРАЦІЇ В ЄВРОПІ

Як після першої світової війни, так і після останньої Америки, як держава, протягнула свою щедру руку помочи голодним і холодним в Європі. Окрім цього, американські горожани європейського походження зорганізували багато допомогових комітетів і кожний такий комітет переважно дбає лише про своїх краян в Європі. Дуже добре що українці в Америці зорганізували також Український Допомоговий Комітет.

На великий жаль політичні обставини як Східної так і Західної України не дають можливості допомогти нашим кр'янам та кр'вним, але є бодай та потіха що голодна й холодна українська еміграція розкинута по різних європейських державах може мати поміч від американських українців.

Нам живучим в вигодах і засобах американського життя тяжко уявити ту матеріальну нужду українців в Європі, про яких нераз чуємо від очевидців недавно повернуших з Європи. Тим більше цінна втомна і безкористна праця тих укр. діячів і їх співробітників, котрі посвятили свій час на це святе діло допомоги.

В Нью Йорку є жіночий відділ Укр. Допомогового Комітету, який займається висилкою речей, що їх присилають українці з цілої Америки,

Пакуючи одіж до Європи, я мала нагоду переконатися про тяжку працю жінок що там працюють під управою пані Бенцаль. Українцям до Європи вже вислано близько 500 великих пакунків 125 до 150 фунтів ваги кожний.

Беру на себе сміливість звернутися з проханням до читачів „Нашого Життя” висилати одіж для бідних країн в Європі на адресу:

Ukrainian Relief
31 E. 35th St., New York City

а також звертаюся до укр. жінок в Нью Йорку й околицях посвятити бодай один день на

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

П. М. Мацяк, Джерзі Сіті: Ваш допис піде до наступного числа.

П. А. Ч. Болтімор. Дещо з надісланого листа подамо в наступному числі.

П. Анна Худик, Детройт. Будемо старатися помістити. Постарайтеся зібрати кілька передплат або на пресовий фонд Нашого Життя.

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАЛИ

Анастасія Вагнер, Джерзі Сіті,	11
Марія Шевчук, Бріджпорт, Па.	6
Марія Колісник, Вунсакет, Р. Ай.	5
Марія Марусевич, Нью Йорк	3
Марія Фецашин, Клівленд, О.	3
Марія Григорєв, Філадельфія, Па.	3
Кат. Шемєрдяк, Шикаго, Іл.	2
Ліна Пичак, Рочестер, Н. Й.	2
Анна Сірко, Детройт, Міш.	2

По 1 передплаті: Т. Степовий, Онтеріо, Канада, Марія Огніста, Шикаго, Ева Дудяк, Грейт Медове, Стефа Креденсор, Філадельфія, Евгєнія Скришник, Філадельфія, Марія Чопик, Філадельфія, Марія Парічук, Лафает, Марія Боднар, Оліфант, Па.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Річна вкладна:

Від. 18, Джемейка, Н. Й.	20.00
Від. 29, Вунсакет, Р. Ай.	20.00
Від. 41, Філадельфія, Па.	20.00
Від. 52, Філадельфія, Па.	20.00
Від. 54, Бріджпорт, Па.	20.00
Від. 51, Акрон, О. Чартер	5.00

Організаційний Фонд:

Від. 29, Вунсакет, Р. Ай.	5.00
Від. 41, Філадельфія	5.00
Від. 52, Філадельфія	5.00

Пресовий Фонд:

Від. 18, Джемейка, Н. Й.	5.00
Від. 41, Філадельфія	50.00
Від. 59 Болтімор (збірка на збор.)	6.00
Марія Чернецька, Нью Йорк,	5.00; По 2 дол.: Евгєнія-Українець, Детройт, Катерина Пилиш, Філадельфія. По 1 дол.: Павліна Борисевич, Філадельфія; Анна Бутрин, Філадельфія; Ліна Пичак, Рочестер.

Для Союзу Українок в Парижі відділ 22 СУА в Джерзі Сіті, 10 дол.

ВСТУПАЙТЕ В РЯДИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

місяць до пакування речей. Охочих прошу подати свою адресу до пані Бенцаль, а вона напише вам коли і куди прийти до помочи. Адресувати треба:

Mrs. J. P. Bencal, 2401 Davidson Ave., Bronx 53, N. Y.

Анна Кушнір.

В НЕДІЛЮ 12 ТРАВНЯ, 1946,
в годині 2.30 відбудеться

“СВЯТО МАТЕРІ”

в Українськiм Народнiм Домi,
при Мартин і Мішиген вул.
Влаштувуют відділи 16, 23 і 37
Союзу Українок Америки

ВЕСЬ ДОХІД НА СКИТАЛЬЦІВ

Вступ \$1.00 від особи,
діти пів ціни.

Гарна програма, вшанування двох найстарших українських матерей. Також кава і тісточка. Всіх запрошує Комітет

До українських жіночих організацій Америци й Канади

Дорогі сестри!

Нас відірвали від Вас 6 років війни, а тепер ділять широкі простори океану. Тому користуємось нагодою, щоб хоч трохи розповісти Вам про нас, і про те, чому ми опинилися на еміграції.

В році 1939 Гітлер подарував своєму другові Сталіну всю Галичину, Волинь і Полісся. Нам тяжко було тоді зрозуміти всю підступність і безоглядну жорстокість тої перфідії, що зветься совітською системою, як і тепер Європа і Америка не годні того зрозуміти і тій дійсності повірити. Тому, більшість населення спокійно, а деякі навіть з радістю чекали на совітську владу і лишилися на своїх місцях в краю.

Ми дорого заплатили за цю свою довірливість. Селяни, ремісники, інтелігенція — всі стали жертвою нечуваного ще в світї терору: і майже не остало в родині, звідки совіти не вивезлиб, не арештувалиб, не розстріляли когось із кривих. Тому з наближенням совітських військ 1943-44 р. до українських земель, почалося переміщення українського населення на Захід. З початку на Лемківщину, потім на Словацьку, і нарешті, в безвихідності положення переступає українська еміграція границю Німеччини, де з виховання і офіційної засади слов'яни були проголошені тільки переможцями під ногами німців. Це ми знали належно, бо будучи на Україні і в Галичині німці знущалися над нашим народом, палили села, розстрілювали без суду, заганяли сотки молоді до концентрактів, силою тягнули на роботу до Німеччини. Але опинившись між двома тоталітарними системами як між молотом і кувалдою, українська еміграція бачила порятунком тільки в стихійнім тягу на Захід, на зустріч альянтській демократії.

Нарешті скінчилась найжахливіша війна. Затужена за Батьківщиною частина примусово вивезених українців зголошується на поворот додому і за один два місяці тікає до Німеччини, переконавшись що совіти нікого не везуть додому, а лишают на шанцевих роботах в Чехії, Саксонії і Польщі, або засуджують на примусові роботи. Тому чим далі число тих, що ідуть "на родину" зменшується, кількість емігрантів в Німеччині збільшується бо прибувають навіть ті, що свого часу лишилися в краю. Між емігрантами знаходяться всі класи і всі стани, при чому показовим є факт, що більшу

половину еміграції складає селяни і бідні робітники, але ніхто не хоче вертатися до краю де зараз йде переслідування політичне і релігійне. Совітам часом удається переконати місцеву альянтську владу на примусовий вивіз "на родину", і тоді розгравуються трагічні криваві епізоди як в Кемптені, де люди воліли краще вмерти і убити своїх дітей, ніж віддати їх на наругу і знищення совітам.

Завдяки вашій інтервенції, де-то американсько-канадського українського громадянства, припинилися такі випадки. Але наше завтра все ще є непевне і в останньому часі випадки примусового вивозу з новими жертвами знова почали повторюватися.

Тепер хочемо трохи познайомити Вас з нашим життям:

Більшість еміграції живе в таборах. Табори обладнані різно — є такі, де в одній кімнаті мешкає одна родина, є такі, де разом мешкають лять-шість родин, перегородившись коцями і простиралами, є й такі де в одній салі, зібрано люда різного віку й стану. В найближчий час різні табори опрацюють образки з свого життя, які Вам надішлемо.

Наша еміграція старається і в тих умовах провадити наше життя організовано. Ми стараємося дати молоді науку, творячи школи, курси, вишкільні, спортові, научні гуртки. Також і ми жінки взялися до роботи. Тут між нами є багато визначних жінок: Косач-Борисова, сестра Лесі Українки, цілий ряд визначних жінок з центральних земель і з Галичини, як письменниці, лікарки і всякі фахівці. З Галичини є пані сенаторка О. Кисілевська, письменниця К. Гриневич, організаторка М. Білякова, п. Макарушкова, п. С. Чижович і інші.

Серед еміграції є багато сиріт, а ще більше одиноких жінок на барках яких лежить весь тягар виховання і удержання родини. Тому ініціативною групою жінок вирішено створити організацію, яка об'єднувалаби, підтримувалаби і допомагала жінкам а впершу чергу їхнім дітям.

15-16 грудня 1945 р. відбувся в Авгсбургу Перший З'їзд Жінок на Еміграції, при участі 48 делегаток жіночих відділів. Там прийнято правильник і створено Об'єднання Українських Жінок на Еміграції, вироблено напрямні праці і обрано Провід. То була історична хвилина для всього українського жіночого руху бо вперше зій-

шлися для спільної роботи жінки українки усіх українських земель.

Ми чули про вашу працю з газет і ваших листів а зокрема про вашу працю на допомогу нашій еміграції. Наш з'їзд висловив вам свою подяку, яку поміщено в резолюціях З'їзду.

Тепер хочемо ще з'ясувати деякі справи і звернутися до вас за поміччю:

Перша і сама головна справа — справа репатріації і права азилу. Тому просимо вжити всіх ваших впливів, щоб припинити примусову репатріацію.

Маємо великий клопіт з тими матерями, які сподіються дітей. Більшість з них втратила підчас безконечних переїздів свої речі, а в Німеччині нічого не можна придбати, бо мануфактурних склєпів нема. Отже пеленки для дитини нічого зробити. Сорочечки й інші дитячі речі потрібні. Колиб ви могли допомогти нам і переслати виправки то багато полегшало б життя і ховання нашої надії, наших дітей. Ми могли б віддячитися вам виробами в наших майстернях забавки на дарунок вашим дітям.

Харчування по таборах задовільне, але все в консервах а німецька влада відмовилась достарчати молоко для дітей чужинців. Лікарські оглядини виказують, що наші діти втрачують на вазі. Вони потребують в першу чергу цукру, солодошів і овочів. Булоби добре колиб ви могли це дітям переслати.

Ми організуємо різні варстатки де навчаємо кравецтва, вишивання та інших різних робіт, а також переучуємо інтелігентних жінок що ще не мають певного фаху. Але працювати нам тяжко, бо тепер в Німеччині нема права дістати ніякого матеріалу, а зокрема німці не хотять нам нічого продати.

Коліб ви могли прислати нам полотна і ниток то ми могли би виконати частину робіт на замовлення ваше або ваших друзів американців.

В тій самій цілі просилиб ми прислати нам кравецькі і шевські машини а також хоч пару українських машинок до писання. За це моглиб заплатити виконаними роботами.

Маємо серед нас багато дівчат, які викінчили гімназію і хотіли даліше учитися на університеті, але їх майбутне непевне і невідоме. Коліб ви могли провести відповідну агітацію то мігби кожний відділ Союзу Українок і кожна жіноча організація примістити і утримувати одну дівчину на університеті. Це далобися остільки перевести, що студенти не потребують дозволу на сталий побут а тільки на час студій і тоді можна скоріше дістати.

На разі стільки про наше

УКРАЇНА ПЕРЕД АМЕРИКАНЦЯМИ

У звязку з Інтернешенал Інститут, запрошено знову п-ню Ю. М. Шустакевич влаштувати два відчити. Один відчит на тему "ПІСНІ УКРАЇНИ" дала панна Оля Шустакевич 19 березня в салі Едьюкейшенел Сентер для "Louis Marshal Lodge of G'pai B'rith" в присутності около трох сот учасників, членів і членок цієї організації. Свій відчит Оля Шустакевич попередила коротким начерком історії України. Опісля говорила про стародавні пісні з передхристиянських часів, які задержались ще до нині в нашому народі, як гагілки, пісні про Купала а даліше перейшла на козацькі думи і пісні ліричного характеру.

По відчиті Оля співала як зразок історичних дум "Ой Зійшла Зоря Вечерова" пояснивши вперед історію й обставини, в яких народ України зложив цю думу, яку опісля славний Кошець виніс на світовий педестал. На бажання учасників Оля ще заспівала як народній мотив "Ой не ходи Грицю" в укладі М. Гайворонського. Її акомпанювала на піані-но Де Грілл. Відчит був успішний а соля публіка прийняла дуже прихильно.

Дня 28 березня відбувся другий відчит на тему "ТАРАС ШЕВЧЕНКО" — поет і народній провідник України". Відчит тим разом дала п-ні Ю. М. Шустакевич. Замітне, що на цей відчит прибув цілий гурт студентів з Вейн Університету і декотрі з них записували собі точки з відчиту на так звані "тези" а по відчиті допитували чи можна дістати в бібліотечі книжки про Шевченка. Очевидно бесідниця подала автора Кларенса Маннінга, що написав "Літератур оф Юкрейн" Тут знова Оля Шустакевич співала композиції до слів Шевченка як: "Ой гляну я подивлюся" і серенаду Яреми з Гайдамаків "У гаю, гаю вітру не має" Д. Січинського. П-ні Де Грілл їй акомпанювала. На обох відчитках Оля була убрана в костюм зі скринь українських експонатів Філії СУА в Дітройт.

До обох пісень бесідниця подала відповідні пояснення, бо пісні були співані по українськи. Слід додати, що там була виставка українських вишивок, яку влаштувала п-ні Шустакевич і на яку звернули свою пильну увагу американки, любительки ручних робіт.

життя і про наші потреби. Сподіємося, що будемо могли вас і на будуче інформувати про нашу долю і хочемо мати відомости від вас.

За Об'єднання Українських Жінок на Еміграції
Ірина Павликовська, голова;
Дора Біленька-Рак, секретарка.

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ—151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

Calling Young Ukrainian Americans

TO WASHINGTON, D. C., MAY 31st and JUNE 1st

Because members of our younger people's organizations are now more interested in the relation of the Ukrainian problem to world peace than they ever were before, it is expected that they will be well represented at the coming **THIRD CONGRESS OF AMERICANS OF UKRAINIAN DESCENT**, to be held in Washington, D. C., on Friday, May 31st and Saturday, June 1st, in Almas Temple Club Auditorium, 1315 K Street, N. W.

The Third Congress is sponsored by the Ukrainian Congress Committee of America, a nationally representative body founded in Washington, D. C., at the First Ukrainian American Congress held in May, 1940 and reorganized in September of 1943. Its keynote will be "Our Contribution to America's Peace Effort," a sequel to the keynote of the last Congress, which then was "Our Contribution to America's War Effort."

Besides the principal aim of the Congress, which will be to put special emphasis on the urgent necessity to fully awaken American public opinion to the danger to world peace which lies dormant in the present enslavement of the Ukrainian people, and further, to consider the tragic plight of Ukrainian D.P.'s, this Third Congress will concern itself with the problems pertaining to Ukrainian American life, aims and activities. The vital role of the now adult younger generation in the development of Ukrainian American life will be highlighted.

It is in conjunction with this latter subject of the Congress' discussions that the services of many younger generation delegates will be needed. They are promised every opportunity to be heard and to be elected national officers of this important representative body of Ukrainian Americans. The new surge of activity among younger-generation clubs of Ukrainian Americans should find its rightful outlet in work with this important organization. Their common usefulness can be coordinated and strengthened by representation and activity in the Ukrainian American Congress Committee. The advantages to all, Ukrainian Americans and Ukrainians in Europe, are obvious.

* * *

Since the Congress Committee is founded on community representation, only local central coordinating committees as well as local societies, parishes, clubs and organizations, (Junior League clubs included), have the right to send their delegates to the congress. Each is entitled to two delegates to the congress.

The registration fee will be \$5.00 per delegate, payable in advance when mailing in the accredited application for delegates' credentials to the congress, or at the credential verification desk before the opening of the congress. Guests will be permitted to observe the proceedings of the congress upon paying an entrance fee of \$1.00.

All correspondence in this connection, particularly requests for application blanks for delegate's credentials, should be addressed to Mr. Bohdan Katamay, Secretary, Ukrainian Congress Committee of America, 817 North Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.

N. Y. PHILHARMONIC TO PRESENT UKR. CONCERT

The Philharmonic Symphony Society has invited Prof. Paul Pecheniha-Ouglitzky, New York Ukrainian symphonic composer, to conduct a program of his own compositions and arrangements at one of a series of Pop concerts at Carnegie Hall.

The concert, to be held on June 9th will include in its program, the composer's famous symphony "UKRAINA," which had its successful premier at Carnegie Hall on January 9, 1939. It will also include his "CANTATA". The former work is based on the poem "Haydamaki" by Ouglitzky's

idol, Shevchenko, while the second work is based on the Ukrainian Bard's poem "Byut Porohi."

Excerpts from Ouglitzky's opera "The Witch" are expected to be sung.

The elaborate program, which requires the appearance of soloists, both vocal and instrumental as well as a large choral ensemble will appear in the coming issue of "Our Life."

Human felicity is produced not so much by great pieces of good fortune that seldom happen, as by little advantages that occur every day.

Benjamin Franklin.

MOTHCRAFT

By Annette L. Kmetz

Mother's influence in the home and community

During the late world conflict millions of homes in America lost the important meaning of close relationship between mother and family, for the mother became a wage earner, from eight to twelve hours a day or night, either from necessity and economical reasons or because the easy-earned dollar seemed more important than the constant daily contact and guidance, so vital to a growing child, or for reasons of patriotism on the home front. The Ukrainian American woman is also in this category. Our country today is reaping the harvest of neglected children, the young adult of today was the junior teen-ager of four and five years ago. They were key orphans, children who were given keys to their homes to help themselves to a cold sandwich, then to find their own companionship in the streets.

We wonder how many instances of delinquency we have in the Ukrainian-American home of today? The Ukrainian mother has forestalled this problem for long years by exposing her child to community life. The record speaks for itself. All youth of Ukrainian descent is encouraged to take interest in national affairs. They are found participating in large concerts, festivals, etc. The Ukrainian mother has learned this strategy from long years of coping with the scourge of abominable slave mongers who have occupied the native land of the Ukrainian people for generations. This scourge has been like a horrible germ against which the Ukrainian people have immunized themselves by building a strong character of resistance to injustice and lawlessness. For this we thank the heavenly Father. This, in my opinion has created a generation of good and well-behaved citizens among the Ukrainian-American youth who have become like their parents; studious, hard working, honest and progressive; and again the record speaks for itself. As for instance: Fifteen years ago, at a dinner given in my city to a Ukrainian-Catholic priest, our City Judge, the Hon. M. J. Ray, said, "The Ukrainians are among my best friends, but if I were to depend on them for a living, I would starve." Today, even after the war's reaction in the com-

munity, that fact still stands true in this city, and I am proud to repeat it. I am sure this is an example throughout the country.

The Ukrainian mother is a good home keeper, maker of wholesome and nutritious food, loves a clean home, with a touch of Ukrainian decorative artcraft. She should insist on Ukrainian history books and Ukrainian-American newspapers on the bookshelves, as well as a religious and church training, and knowledge of Ukrainian national interests. The degree of her success however, depends on many factors. Yes, the Ukrainian mother has contributed toward the American family background by choosing the best of her native culture to pass on to her American children, but she has realized that during the past, material benefits do not make the perfect child. A mother's love and affection cannot be compensated for by more money in the pocket. Many of our youths' problems can be traced to the door-steps of adult uncertainty. A child is not born a problem; he knows not right from wrong, and the guiding hand must come from the parents. The greatest and most important influence in creating a child's future behavior, his personality, and his, or her usefulness to the community, is the home.

Citizenship: An education in the home on Social and Civic Responsibilities.

Every child born in this country is a new citizen, but like every other phase of education, citizenship is an important part of his life's training. The communities in the United States have been beset, after the war, by false propaganda and will have to be offset by training in good citizenship. The American women of all extractions, have a duty to perform, the duty of instilling into their children the spirit of this country's founders. The Ukrainian mother in this instance, again has the decided advantage because the true democracy as practiced and believed by the Americans, has been the national Ukrainian ideal ever since before the founding of these United States. In other words, a good American; a good Ukrainian, like the founders of this great country of ours believes, що без Бога ні до порога, (Continued on page 6)

CITIZENSHIP DAY OBSERVATION

Mrs. C. C. Peters, Chairman

"The American Dream was not the product of a solitary thinker. It evolved from the hearts and burdened souls of many millions who came to us from all nations"—James Truslow Adams.

Sunday, May 19th, is Citizenship Day, and the week preceding May 13 to 19, is Citizenship Week. Your state chairman urges every club in the state to observe this week with a fitting program. Let's thank God that the Stars and Stripes is not a mere battle flag symbolizing military conquests over other nations but that it signifies every kind of worthy achievement for which we strive. One of the achievements for which your citizenship department is striving at the present time is for a greater sense of responsibility among our young people in political citizenship.

Chief Justice Marvin D. Rosenberry, Wisconsin Supreme Court said: "There are today in the world literally millions of people who would give everything they possess, be it great or small, for the privilege of calling themselves American citizens. From their experience they are led to a profound appreciation of the values which attach to that privilege. We, who are born under the flag, should be at least equally, if not more appreciative of the privileges and opportunities we freely enjoy.

"In order that we may continue to enjoy these privileges and opportunities, we must perform our civic duties and discharge our obligations as citizens. To the extent to which citizens fail or neglect to perform their duties or to carry out their obligations as voters, democracy fails.

"We should seek by all proper means to conserve and capitalize the interest and enthusiasm of the young voter. The young citizen should be impressed with the fact that his decisions by ballot are of importance; that they do affect the future of the state and nation.

"If each one of us realized more definitely the important part which he plays in governmental process and fully discharged the obligation of citizenship, democracy would not find itself on trial so often. Whether in the end democracy shall succeed or fall depends, in the last analysis, not upon the leadership alone, not upon the wisdom of public officials alone, but upon the practice of those virtues of which the constitution speaks — a firm adherence to justice, moderation, temperance, frugality and virtue. As long as our people remain virtuous, God-fearing, courage-

ous and devoted to the fundamental principles of our constitutional government and willing to sacrifice for it, democracy cannot fail."

Citizenship Week has been established for the purpose of honoring the young men and women of America who have reached their twenty-first birthday during the year. In the past years few of the new voters thoroughly understood their duties, responsibilities and obligations as voters. Many of our young people have not had an opportunity for study and discussion. Invite these young people to your club program. In these club programs try to create: (1) a sense of duty and responsibility that accompanies the right of American citizenship; (2) give to the entire citizenry a clearer appreciation of its duty, responsibility and obligation; (3) develop a clearer understanding of the relations of local government to the state and nation; (3) assist in creating a higher degree of community spirit.

"Pennsylvania Club Woman",
March 1946.

UKRAINIAN MOTHERS IN P. T. A.

From the point-of-view, especially of the various strains among the descendants of the foreign born, the Parent-Teachers Association is the one meeting ground of all elements of our population. It is here that we can all come together as Americans working toward these goals and ideals that we all recognize as our own:

To help the adults in our community, to know and appreciate each other.

To acquaint the parents with the educational processes at work in school, so they can understand the development of their children.

To give adults experience with the original processes of democracy in relation to the techniques of holding a meeting and deciding issues by democratic methods.

To give adults experience and responsibility of Community Enterprises.

To help eradicate the differences and emphasize the common needs so that there will be less national discrimination and greater acceptance of all human beings for what they are and for their contribution to community life. For example:—the program of Inter-Cultural Cooperation In The School.

It is by this means that we lose our need to separate ourselves as a group, but join with all others to help improve our school and community.

The American born generation of Ukrainian ancestry have inhe-

rited the high ideals and customs of their parents which enables them to contribute on a large scale. Effort, patience and talents, properly distributed and exercised will have great results, and with unified achievements will give our parents deep pride to know that their hard work, and unceasing courage against tremendous odds have not been in vain. This Parent-Teachers Association work, undertaken seriously by us Ukrainian Americans, with definite results, can rise and be recognized and singled out, just as other nationalities have been, to the extent that we will have a place alongside other national groups. We will earn the respect and integrity that will come to us and to all who seek to make America a democracy of lasting peace and good will.

Ann Strychnewich.

CHICAGO JR. LEAGUE HONORS SENIORS

On Sunday, March 24, 1946, the Ukrainian National Women's Junior League of Chicago, Br. 56, gave a tea for the senior members of the Ukrainian National Women's League of Chicago, Br. 36 in honor of their fourteenth anniversary.

Stefanie Brudny, President of the Junior League, congratulated the senior members on their fine work and accomplishments during the past fourteen years, and that we hope some day we will be as successful as they are.

Mrs. A. Brudny, President of the Senior League, thanked the Junior League for their kindness and thoughtfulness in remembering them on their fourteenth anniversary.

Our guests of honor for the afternoon were Reverend Polykarp and Brother Sawchuk, of the Nativity of the Blessed Virgin Mary Church, Chicago, Ill.

After the tea was over the Senior Ladies made a collection for us, so that we could get started in our new undertakings.

The contributors and the amount donated:

\$2.00: Reverend Polykarp.

\$1.00: A. Abramik, P. Ballik, A. Brudny, A. Gizowsky, M. Gizowsky, P. Hanus, H. Krill, A. Koszil, F. Lamotsky, V. Larson, K. Madziak, A. Peron, S. Podolak, A. Sagan, K. Sawchyn, K. Shermediak, M. Shermediak.

FAMOUS ORCHESTRA LEADER PLAYS FOR UKRAINIAN RELIEF BALL

Bill Gale, a young American of Ukrainian descent, who is currently conceded to be an American authority on international folk music, is the subject of a full-page article with accompanying picture, in the "Interesting People" section of the May

issue of American Magazine.

The magazine deems him interesting because, "Recording and playing under 40 different names, (he rarely plays under his real name) and for 33 language groups, Bill is the original tycoon of the Hambo, Mazurka and Polka crowd. He is author of some 1,500 original polkas, which he has turned out and recorded at the rate of 5 or 6 a week. His sale on each record averages about 65,000."

Though the magazine says that Mr. Gale is unmarried, he is shortly to join the ranks of Benedicks when he marries Miss Mary Ann Krejci of Detroit, Mich., on Sunday, May 5th, at 2 p. m. in St. George's Ukrainian Catholic Church, E. 7th St., New York City. Miss Krejci, a successful commercial artist, is also well known for her singing.

Mr. Gale, who will conduct an orchestra under his real name for the Ukrainian Relief Banquet and Ball at the Pennsylvania Hotel on Sunday, May 12th has as his main project, according to American Magazine, "the making of a tremendous collection of national folk music of various groups existent in the United States. He says it will take him at least 10 years to finish the job. Meanwhile, he plays polkas, directs his orchestra and the Calliope Four on CBS' Country Fair program, and goes his merry way making dancers like the youngsters in our photo jump to the polka."

MOTHCRAFT

(Continued from Page 5)

cr, "nothing can be accomplished without God." This faith in God must be continued by our generation if our true democracy is to be preserved. The preservation of our American way of life cost us very dearly. The Ukrainian-American women must see that the sacrifice of our fighting men was not in vain, by seeing to it that our children continue to preserve and uphold these ideals. In the home, this means the Ukrainian-American home too, parents should first acquaint themselves with government workings. Discuss freely at home the intelligent ways of voting, and the various government policies, amendments, proposals, etc. Speaking lately to the women of the world, his Holiness, Pope Pius XII said: "Public life needs you because in your social and political activity, much depends on the legislation of the state and the administration of the local bodies."

(To be concluded)

An ounce of courtesy is worth a pound of apology.

Joseph G. Johnson.

**PLEASE RENEW
YOUR SUBSCRIPTION**

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДЕТРОЙТ, МШ.

Збори Філії СУА

Дня 25 березня, 1946, відбулося перше цього року засідання Філії СУА, в Детройті, до якої належать 6 відділів СУА, а саме: 5, 16, 23, 26, 31 і 37.

До уряду філії на 1946 рік ввійшли: Ірина Козаченко, голова; А. Г. Біловус, секр. рек.; Марія Слупецька, секр. фін.; П. Стиловська, касієрка. Зборами переводила п. Козаченко, голова.

Основно передискутовано і вирішено наступні точки: Повставити домагання, щоб Інтернешенел Інститут в Детройті, створив посаду референтки українських справ, і на те місце призначено п. Марію Сену.

Прочитано листи від: генерала Айзенгавера і сенатора стейту Мішіген Ванденберга, які прийшли у відповідь на письма Філії в справі українських скитальців. Генерал Айзенгавер запевняє нас, що зробив і ще зробить все можливе щоб збігці були трактовані в людський спосіб.

Сенатор Ванденберг пише нам: "Коли ви хочете щоб американський Департамент оф Стейт думав і зацікавився Україною більш як дотепер, то мусите всі українці стейту Мішіген написати до мене листи, щоб я мав їх тисячі, та завіз їх до Департамент оф Стейт і докавав їм чого українці домагаються, а тоді певно буде успіх".

Щоб цю пораду використати й повести якнайкраще, збори Філії СУА вирішили: кожний відділ СУА в Детройті вишле довший лист, а секретарки відділів подбають щоб кожна членка написала і вислала лист до сенатора Ванденберга. Рєкорд праці й число висланих листів секретарки потім передадуть до архіву Філії СУА в Детройті. Постановлено взяти участь в "Інтернешенел Фолк Болл" дня 27 квітня, й приготувати українських танцюристів.

Голова Філії говорила з черги про Рідну Вечірню Школу й свято Шевченка, яке ця школа приготує на 7 квітня. Рішено взяти участь й попірати цю школу морально і фінансово.

Рішено продовжати традицію Філії СУА величним святкуванням уродин Лесі Українки кожного року 26 лютого, а придбані із того гроші призначити на видання творів в англійській мові цієї великої поетки і патріотки.

В жовтні ц. р. постановлено відсвяткувати Академію присвячену пам'яті Софії Русової, а дохід призначити для сиріт скитальців, які Сестри Василянки спроваджують з Європи.

Підчас оживленої дискусії на цю справу, деякі членки висказали бажання прийняти сиріт на виховання або і за своїх, колиб тільки була можливість.

Постановлено, щоб звіт засідань Філії СУА в Детройті друкувати в "Нашім Житті"

Анастасія Г. Біловус,
секретарка Філії СУА.

ДЕТРОЙТ, МШ.

Звіт діяльності 16 від. СУА

Відділ 16 як і всі другі відділи СУА був більш активний в теперішній час ніж попередніх років. Праця відділу була різноманітна почавши від просвітних сходів котрі були головним чинником відділу, а кінчивши на шитті для ЧХреста. 1945 року відбулися такі свята: Вечір Наталі Кобринської, піонерки укр. жіночого руху, Лесі Українки, Ульяні Кравченко, трома відділами СУА і відділом Золотого Хреста улажено Свято Русової і свято О. Бесарабової. Крім того уряджувано товариські вечерки з бінго і в цей спосіб зароблялося грошей на всякі цілі і видатки.

Відділ дав піддержку органу СУА "Наше Життя", заплатив організаційний і конвенційний фонд СУА, жертвував на: Червоний Хрест, Вор Чест, рідну школу місцеву, допомогу воєнним збігцям, та в кожній акції яка вимагала фінансування відділ все був готовий. В листопаді з відділом 37 СУА спакковано 60 пакунків і вислано до Франції на що відділ 16 дав поверх 100 дол., з Філією СУА взяв участь у виставах Наталка Полтавка, Сватання на Гончарівці, і 20 літній ювілей СУА.

З Федерацію Америк. Укр. Стейту Мішіген 16 відділ брав участь в Шевченківським святі, Листопадовім святі. На допомогув акцію відділ наш дав найбільшу частину свого річного приходу бо 253.69 дол., і так: на укр. жертви війни сам дав 50 дол., на пакунки до Франції 102.57, Рошієн Вор Реліф 50 дол. З відділами 23 і 37 СУА 126 дол. на допомогу, а з тимиж відділами і з від. 14 Золотого Хреста 36.48 дол. Членки нашого відділу шили для Ч. Хреста а також ходили за збіркою на Ч. Хрест, Вор Чест, в день ветеранів. В касі відділу тепер зістає на допомогув акцію 73 дол., готівки 101 дол. і два воєнні бонди на суму 50 дол.

До уряду на 1946 рік ввійшли: Катерина Ігнатюк голова, Марія Василенко заст., Марія Сена писарка, Анна Тимочко фін. секр. касієрка. В контрольній комісії О. Вазик, М. Липішак, делегатки до Федерації: Марія Андрусевич, М. Василен-

ко і М. Сена; до Філії СУА: М. Сена писарка, Анна Тимочко. гогово Комітету: А. Королишин і М. Андрусевич.

Марія Сена, писарка.

ФИЛАДЕЛФИЯ

На річних зборах Тов. ім. О. Кобилянської, 48 від. СУА, рішено піти з колядою на допомогу скитальцям. Отже в день Рождества Христового зійшлися до Народного Дому при Ровен вулиці членки: Софія Куриляк, Ева Мандро, Марія Цюрило, пані Кундира і Емілія Слободзян. Після коляди в Народнім Домі пішли по українських домах в околиці Найставн. Всі нас радо витали і коляду дали. При тій нагоді в кожній хаті ми запросили всіх на Святий Вечір, який улажували 12 січня Злучені Організації в Найставн, на ту саму ціль. Заколядували 102.40 дол., з каси доложено 7.60 дол. і передали суму 110 дол. до Допомогового Комітету через Централю СУА.

Всім жертводавцям складаємо щирі подяку. Бо ваша жертва помогла голодного накормити а нагого придіти, а це є найкраще діло. Дуже жалюємо що не могли піти по коляді до тих що мешкають даліко від нас, але вони це зрозуміли і принесли свою коляду на збори або передали.

В імені 48 відділу СУА, всім тим що ходили колядувати, складаю щирі подяку.

Емілія Слободзян,
голова.

БРОНКС, Н. Й.

З уродин на народні цілі

Велику несподіванку і приємність зробили членки 8 відділу СУА своїй членці Еві Хомів, з нагоди її 55 літніх уродин, 24 лютого, в церковній салі у Бронксі.

Коли пані Гелета, голова 8 відділу внесла "біртдей кейк" з горючими свічками, а всі членки заспівали многолітствіє, пані Хомів не могла здержати сліз радості і здивування. За столом гарно заставленим доброю стравою, членки бажали солєнізантці всього найкращого, а п. Гелета подали їй гарний дарунок.

В своїй промові п. Хомів дякувала сердечно за таку милу несподіванку й дарунок і зазначила що підчас так приємних хвилин ми не повинні забути за наших скитальців, за нашу газету жіночу й церкву, та зложити якусь жертву. Зібрано 34 дол., які розділено: 15 дол. на скитальців в Європі, 10 дол. на Наше Життя, а 9 дол. на місцеву церкву. Зложили членки: Ева Путяк і син 3 дол.; по 2 дол.: К. Дроздик, М. Дідоха, М. Форґач, М. Піняга, Г. Вуз, С. Стрінковська і Е. Хомів; М. Ге-

мета і А. Ковалишин, 1.50 дол. по 1.00 дол.: Ева Корпало, П. Корпало, К. Сінковська, М. Тураїська, А. Короленко, К. Дуда, А. Заторська, К. Влох, А. Мазур, А. Еґрет, А. Свенсон, Д. Маркс, К. Москалик, А. Горошевська.

Членка.

СЕРДЕЧНА ПОДЯКА

Я є членкою Жіночої Громади, відділу 1 СУА в Нью Йорку вже дуже довго. Багато приємности дізнала я за ті роки праці, бо членки завжди були дуже близькі собі й згідливі, й багато добра зробили для свого народу. Пригадую собі часи коли то ми висилали пакунки до краю, після першої війни, як ми збирали гроші для укр. інвалідів, на політичних в'язнів, воєнних сиріт. Багато чого було згадувати. Не думав тоді ніхто що буде друга і страшніша війна, і що ще більше треба буде працювати. І знову працюємо.

Так само було чимало особистих приємних переживань в кружку членок. Та вершком моєї особистої радості була несподіванка яку уладила мені моя подруга Стефа Абрагамовська, з нагоди моїх уродин. Вона запросила усіх членок нашого товариства, приготувала гарну забаву. Вона від себе а членки зокрема подали мені прекрасні дарунки, що будуть пам'яткою на все моє життя. Дякую Стефі Абрагамовській і всім членкам що зробили мені таку приємність. Дай Боже щоб ми всі довго ще працювали разом, а я й мої діти як члени 1 відділу своєю працею для СУА хоч в часті віддячилися за те сестринє відношення. Прощу прийняти 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Марія Чарнецька,
Нью Йорк.

ТРЕВА БІЛЬШЕ УЯВИ, КАЖЕ ЕЛІНОР РОЗЕВЕЛТ

Пані Розевелтова промовляла в Нью Йорку на форум учениць та учеників середніх шкіл, з почину часопису Гералд Трибюн. Вона казала що багато кріз можнаб оминити колиб люди старались бачити даліше від щоденного життя.

В Обєднаних Націях, говорила вона, серед представників 51 націй були великі різниці, і уява тих різниць в історії може їм наблизитись.

Вона згадала про розмову з делегаткою з Білорусі. Вони не могли як слід зрозуміти себе, тому що мусіли говорити через перекладчиків, але наскільки вони булиб ближчі й краще зрозуміли себе, додала пані Розевелтова, колиб знали більш мов. Отже практична порада також учитись більш мов щоб взаємно себе пізнавати й наблизитись до себе.

Савеля Стечишин

ВІДЖИВА І ЗДОРОВЛЯ

Людство безнастанно старається поліпшувати своє життя і скріплювати здоровля. Найновішою наукою, що йде в парі з тим всесвітнім рухом є відживлювання, тому що доцільна віджива людини є основою здоровля. Хоч наука про відживлювання є однією з наймолодших, бо має свій початок тільки перед світовою війною, то до цього часу в такім значно короткім періоді та наука лишила замітний слід за собою на людськім здоровлю.

В американських університетах та різних колегіях запримічено (на підставі рекордів) що студенти (хлопці та дівчата) тих шкіл є значно вищі, молодші віком ніж були їх родичі чи інші попередники в тих самих школах трицять літ тому назад. Причин на таку різницю нема інших крім загально більшого усвідомлення у виборі пожив. Навіть запримічено, що по реставраціях студенти замовляють молоко і сендвич, тоді коли старші віком люди воліють каву або чай та якесь тяжке пививо.

Між українцями є ще багато фаталістів, що вірять в призначену долю людини. З яким хто здоровлям вродиться таке здоровля буде мати, бо така вже доля. Та однак сьогодні ми знаємо, що хоч одідичення доброго здоровля є важне, то через розсудок і добру привичку у виборі їжі кожна людина може витворити сприятливі умови для різних важних життєвих процесів і витворити загально добре здоровля. Галкінс, визначний американський вчений в науці відживлювання твердить, що відживлювання може допомогти природі в більшій мірі ніж люди є того загально свідомі. В Америці запримічено в деяких кругах, що діти емігрантів нищого расового походження перевищують своїх батьків ростом і дорівнюють другим американським дітям через американську дієту з довільною кількістю овочів, городини і молока. Отже ні доля, ані одідичення не дають людям потрібного здоровля, бо здоровля є залежне від поживи.

Наука відживлювання приймається успішно головно в освічених верствах. Та маси народу ще не є переконані про вагу доцільної відживи. Між ними є чимало українців, що не доцінюють вартісних вказівок цієї нової науки про відживу. Старші віком громадяни покликаються на рідний край, що мовляв в краю ніхто не знав про відживу, про вітаміни та мінерали, а про те люди були здорові.

Ми забуваємо те, що наше життя в на цім американськім континенті є багато відмінне від життя на рідних землях. Перш усього, життя по селах є простіше. Селяни полягають на свої власні продукти. Ті продукти не є позбавлені відживних вартостей, але мають в собі майже все, що природа в них вложила. За примір можемо взяти хочби самий разовий хліб, різні каші, бараболя в лупині і т. д. Ми тут в новім краю відійшли дуже далеко від такої скромної простої їди, а натомість прийняли фабричну рафіновану поживу, яка є позбавлена відживних вартостей. Навіть здорові молочні напитки, як маслянка, квасне молоко, гусянка, сирватка та інше уступили зі стола і дали місце каві, чаєві та різним содовим водам. Відмінне життя витворило відмінні смаки та налоги відносно їжі. А що це відбивається некорисно на здоровлю, тому треба подумати поважно над вказівками того нового руху про відживу.

Людство сьогодні знаходиться в новій добі знання відживи, що має на меті поліпшити життя двома способами:

1. Охоронити тіло від слабостей та різних недомогань, що повстають в браку певних пожив.

2. Напражити і підтримати той стан нормального здоровля, що є в людей.

Люди загально більше починають розуміти вагу відповідної відживи. Про це свідчить той факт, що після державної статистики, споживання городини, овочів та молока збільшилося на протязі останніх 15 років.

Кожний поступовий фермер знає, що не є поплатним плекати яку небудь худобу і чим небудь її годувати. З худоби є тоді зиск, коли худоба є добре відживлювана. Те саме відноситься до людей. Поживою можна витворити краще ніж звичайне здоровля в людини. Америка є багатий край і нема найменшого оправдання на те, щоб люди не були в найкращім стані здоровля. Треба тільки бути поступовими слідити за наукою відживлювання та виробляти собі смак до пожив, котрі є здорові. Здоровля є найбільшим скарбом людини. Треба той скарб берегти!

Вечірній дзвін, вечірній дзвін!
Багато дум наводить він
Про рідний край, де я розцвів
І щастя знав, і де любив,
І як прощавшись з ним один
Є останній раз там слухав дзвін!

Діти Сиротинця СС. Василянок у Філадельфії в "молитві дівчата"

ВАЖНІ СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ

Останні десятиліття внесли в Америці багато подружніх розводів, однак статистика виказує, що теперішня війна спричинила розводи до небувалих розмірів. Різні добродійні інституції, як школи, церкви та провідні визначні одиниці слідять і студіюють це незвичайне явище серед американського народу та всіма силами стараються якось зарадити лихові.

Психологи твердять, що одним з головних чинників є еманципація жіноцтва. Кажуть, що пересічна жінка не зрозуміла як слід суфражу, і використовує його у відемній спосіб. Приміром, один лікар психолог др. Рей, говорить, що жінка тепер стала занадто незалежна. Вона заробляє гроші і любить гроші. Багато жінок закушавши працю в офісі або у фабриці, не хочуть вертатись до родинного огнища. Вона каже: "Діти це морока, я хочу жити". Оповідает цей лікар, що один жовнір, який вернувся з війни, жалується на свою жінку: "Вона не хоче покинути роботи. Я сам можу подбати про вдержання родини, і нащо мені було женитись коли я не можу мати родинного огнища? Я ніколи не женився-б з нею, колиб знав яка вона буде. Я змучений війною і хочу домового спокою".

І так через це пара хоче розійтись.

Цей лікар строго перестерігає кожного, що говорить собі ось так легко про розвід. Він каже, що розвід, це смертельний крок. "Держись до останнього, і не кидай одно другого так легко" — говорить цей психолог.

Він вірить теж, що молодята не повинні дружитись на скору руку, але повинні себе наперед добре лізнати. Др. Рей написав книжку під назвою "Подружжя це серйозна справа", де він доказує що багато подруж можна врятувати, колиб про це подбати. Так званим воєнним подружжям він дає ось такі

поради:

1. Зійдіться знову і пізнайтесь наново. Памятайте, що ви були від себе далеко, і довгий час. Ви чуєтесь наче чужі, тому треба на ново наблизитись до себе.

2. Не мешкайте з родиною по стороні мужа чи жінки ваших перших днів, тижнів чи місяців. Ви будете мати досить до говорення і до спростування й без непотрібної поради вашої рсдини.

3. Вірте у те, що ви нормальні люди, але жили в не нормальних обставинах, бо війна це часи не нормальні.

4. Не думай про себе забагато, не думай тільки про свої урази і біль. Думай про нього — чи про неї.

5. Усуньте і забудьте дрібні непорозуміння, бо великі, серйозні непорозуміння з часом самі направляться.

6. Будьте терпеливі і не сподійтесь, щоб журба і ці непорозуміння між вами зникли за одну ніч. Такі справи звичайно накопичуються довгий час і тому треба відповідного часу, щоб вони вигладилась.

7. Будьте прихильні і доброї думки.

8. Як ви не можете погодитись самі між собою, вдайтесь до священника, до лікаря, або до правного родинного дорадника.

Врешті, ніколи не спішіться в таких справах. Дайте собі часу на роздумання, бо час — великий лікар і загоїть всякі рани.

Ось такі поради дає цей лікар теперішнім подружжям, які стоять на роздоріжжі.

Між нашими українськими родинами процентово дуже мало розривів в подружжю житті, а вже майже нема їх між старшою генерацією. Однак наші діти саме виховуються в часі тих ненормальностей, і ми повинні стояти на сторожі, та відповідно застосуватись.

Ч.

Читайте, ширіть "Наше Життя"

В СПРАВІ ІМІГРАЦІЇ СКИТАЛЬЦІВ

Уряд Злучених Держав робить кроки для допущення до цієї країни відповідних скитальців, що тепер перебувають у Європі, а то згідно з розпорядженнями президента Трумана, з дня 22 грудня 1945 року.

„Квоти” і першенство в них

Імігранти зможуть приїздити в межах установлених законом „квот”. Річна квота для Польщі є 6,524; для Чехословаччини — 2,874; для СРСР — 2,712 та для Румунії — 377. На квоту з Румунії вже подано більше прохань, ніж дозволено законом. Сподіваються, що буде багато прохань за візами з польської, чехословацької та російської квоти. Невикористані повні квоти за цей біжучий урядовий рік, будуть вжиті для скитальців в американських окупаційних зонах Німеччини та Австрії.

Першенство в межах цих „квот” будуть мати жінки мешканців в цій країні (не-горожан Злучених Держав але легально живучих в Злучених Державах) та їх малолітні діти; чоловіки американських громадян, одружені після 1-го липня 1932 року, та батьки американських громадян. З того, що залишиться, будуть видаватися візи іншим кандидатам.

Хто є „дисплейс персон”?

Скитальцями („дисплейс персон”) вважаються особи, які на 22 грудня 1945 року були, і тепер перебувають, в американських окупаційних зонах і яких можна зарахувати до наступних груп:

1. Ті, що їх Німці насильно вивезли з рідних країн до Німеччини на примусову працю.

2. Жертви нацизму і фашизму, які залишили свої країни (тільки не Німеччину), втікаючи від страхіття війни і не мають до чого тепер повертатись.

3. Ті, що їх вигнано з дому й посаджено до концентраційних таборів з причини расової чи релігійної приналежності або за спротив нацистичній партії чи німецькому урядові; як рівнож ті, що втікали з дому аби вирятуватися від подібних переслідувань.

4. Ті, яких насильно вивезено з їх країн (не з Німеччини) німецьким військовим урядом з військових причин, але які не були на військовій службі.

5. Ті (не Німці), що не були переслідувані Німцями з огляду на расу, релігію чи політичні переконання, але мають поважні підстави боятися переслідувань політичних, расо-

вих чи релігійних по поверті до своїх країн.

6. Батьки, жінки, чоловіки, діти, брати й сестри тих, що належать до згаданих вище 5-тих груп і які живуть з ними. (Від цих осіб з 6-ої групи не вимагається аби вони жили в американській зоні).

Першенство до візи

Аплікації на візи від скитальців, які не мають першенства, будуть прийматися і розглядатися в такому порядку:

1. Насамперед будуть брати під увагу дітей-сиріт або таких, котрих родичі невідомо де перебувають.

2. Далі особи, що мають в Злучених Державах рідню, включаючи перших кузинів.

3. Всі інші скитальці.

Більшість скитальців, що падають під розпорядок президента з 22 грудня 1945 року, походять з країн центральної та східної Європи, а також з Балканських країн. Згідно з заявою президента, іміграційна квота для цих країн нараховується „приблизно на 39 тисяч осіб річно”.

Які особи можна спровадити до Злучених Держав поза „квотою”?

Американський горожанин може спровадити без обмеження свою жінку, а американська горожанка свого мужа, як вона побралася з ним перед 1-го липня 1932; далі американські горожани (батько чи мати) можуть спровадити поза „квотою” свого сина чи доньку до 21. року їх життя, (якщо вони не одружені). Просьбу о допущення таких осіб треба подати в двох примірниках (на формі: I—133) до:

Immigration and Naturalization Service — Department of Justice, 15th and Chestnut Sts., Phila., Pa.

Там також можна дістати форми (бланки, I—133).

Крім того можна спровадити поза квотою: чужинця (яку), що жили в Злучених Державах а лиш на якийсь час вийшли зі Злучених Держав і хочуть вернути до Злучених Держав; горожан якоїнебудь американської країни (Канада, Мехико, Куба і т. д.); духовників (священників) професорів академій, каледжів і університетів з жінками і дітьми до 18. року життя; студентів (студ-ок) від 15 року життя вгору, що приїзять на студії; бувших американських горожанок, що втратили горожанство Злучених Держав через замужжя а не-Американцем.

(Продовження на 10 сторони)

Діти Сиротинця СС. Василянок у Філадельфії сцена з „Україна в неволі”

ЮВІЛЕЙНА КНИЖКА СУА І МИ

Живучи на фермі більш двох десятків літ, я не могла, хоч хотіла, приглянутися праці українського жіноцтва в Америці, ні брати активної участі у тій праці.

Буде вже з півтора року як я вписалася до 42 відділу СУА у Філадельфії. Там я й дістала Ювілейну Книжку СУА, яку в свободніших від праці хвилинах прочитала. Я найшла там, про тяжкі початки в оснуванні Союзу Українок Америки, самостійної жіночої організації, про піонірок у цій праці, та обставини серед яких жили наші люди. Та не тільки про американську організацію пишуть, є там і про Європу, наш рідний край, Канаду а навіть далеку Бразилію. В кожному куті землі де тільки живе українська жінка, видно її працюючу руку. В літературній частині подано короткі життєписи наших визначних жінок, а теж спис і опис організацій в Галичині й на Волині.

Як ми її оцінимо покажеться чи ми її самі прочитаємо і поміж других поширимо щоб і вони пізнали нашу організацію, історію української жінки та її народню працю. Купім собі цю вельми цікаву книжку, а багато з неї скористаємо.

На конвенції СУА у Філадельфії, в грудні 1945 року, я мала нагоду почути промови жінок сильних духом і знанням, цікаві, річеві дискусії делегаток. Серцем раділа я розвою нашого жіноцтва, а між ними вже тут роджене молоде покоління, на яких можна поклати надію на будуче.

Ми всі мусимо спільно горнутися, щоб наш Союз Українок став сильнішим, щоб надбання нашого жіноцтва за 20 років не пропали даремне.

Підчас війни наше жіноцтво виказало багато праці у різних ділянках. Збирали жертви, давали багато свого часу для Червоного Хреста, збирали кров для рятунку життя на полі битви й шпиталях. Для наших скитальців жіноцтво дало дуже багато праці у збірках

одежі у своїх місцевостях, які потім вислали до головного складу в Нью Йорку. А звіти Українського Допомогового Комітету виказують як багато гроша висилають відділи СУА.

Багато ще наших жінок стоїть осторонь всякого організованого життя й їх треба нам приєднати до СУА. Подбаймо теж щоб часопис „Наше Життя” було в кожній українській хаті. Розкупім Ювілейні книжки СУА, прочитаймо уважно, а тоді й самі зрозуміємо краще завдання для нас самих, батьківщини з якої вийшли та прибраної землі в якій тепер живе мо.

Яка буде будучність — то залежить від нас самих яке покоління оставимо по собі. На українську жінку в Америці дивляться наші рідні що тепер розсіяні по цілм світі. Зорганізованими силами ми можемо їм допомогти більше ніж одинцем. Їм треба хліба і одежі то правда, але треба їм теж морального захисту, яке може дати лиш організація, бо з нею кожний числиться.

Еван Дуляк,

Грейт Медовс, Н. Дж.

КОНГРЕС НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ АМЕРИКИ

Національна Рада Жінок Америки скликає конгрес жіночих організацій західної земської півкулі, котрий відбудеться 6, 7 і 8 травня, в готелі Валдорф-Асторія, в Нью Йорку. В цім конгресі візьме участь Національна Рада Жінок Канади і інші домініальні жіночі організації, котрі входять в склад Національної Ради Жінок Канади. Союз Українок Канади на запрошення також бере участь в конгресі, на котрий висилає своїх делегаток. Одною з головних бесідниць на конгресі буде пані Е. Розвелл, як також сподіюється, що на конгрес прибуде голова Інтернаціональної Ради Жінок, пані Боел з Бельгії.

Не дивуйся, що з весною Інший світ настав: Подем, лісом і водою Травень завладав.

В СПРАВІ ІМІГРАЦІЇ СКИТАЛЬЦІВ

(Продовження із сторони 9-ої)

Американські консулати в Німеччині

Згідно з інформаціями, поданими 27 лютого, 1946 року, Департаментом Стану, на першого березня цього року мали відкритися і розпочати працю американські консулати у таких німецьких містах: Берліні, Бремені, Франкфурті, Гамбурзі, Мюнниху та в Стутгарті.

Вони будуть видавати **іміграційні, поза-квотні візи та візи по першенству** рідним американських легальних мешканців. Також будуть видавати **візи скитальцям**.

Згідно з інформаціями Департаменту Стану найбільше скитальців знаходиться біля Мюнниху та Стутгарта. Тому перші американські консулати мали відкрити саме в тих містах. Але задля рідних труднощів ті консулати запізнилися на яких 3—4 тижні. Певно де-що спізняться й інші три консулати в американській зоні (Гамбург є в британській зоні).

Афідевіти посилати через Вашингтон

Рідні чи приятелі, які мають можливість і бажання виробити афідевіти про матеріальну підтримку для скитальців, мають звернутися до відповідного американського консула **через Департамент Стану**.

Отже, хто виробляє афідевіт, має вислати потрібні документи через Вашингтон. Треба заадресувати коверту на американського консула в Стутгарті або в Мюнниху (чи в іншому місці), але через Департамент Стану.

(American Consul at Stuttgart or Munich — in care of the Department of State, Washington 25, D. C.).

В коверту покласти **тільки** афідевіт та необхідні додаткові до нього посвідки. Наліпити поштову марку стільки, як для звичайного листа заграницю: 5 центів за першу унцію та три центи за кожну наступну, або частину наступної, унції. На коверті треба написати:

"Contains immigration support documents only."

Не приймається реєстрований лист ані через повітряну пошту.

Оплата за візу

Та особа, що виробляє афідевіт, може також внести \$10.00 як оплату за візу для скитальця (бо скиталець звичайно не має грошей, щоб міг самі оплатити візу). Цю суму треба вислати моней-ордером чи чеком, на Секретаря Департаменту Стану, але не разом з

афідевітом, а в **окремій коверті**. Разом з тим треба вислати відповідного листа, подаючи ім'я скитальця, його адресу (якщо відома) та місце найближчого американського консулату. Департамент Стану повідомить консулат, в районі якого мешкає скиталець, що гроші на оплату візи для того скитальця вже внесено.

Скитальцям роздано квестіонарі

Інформаційні бюлетені та „персональні“ квестіонарі вже роздані поміж скитальцями в американських окупаційних зонах. В квестіонарах є приміром такі питання: чому та особа бажає переїхати до Злучених Держав? Імена та адреси рідних (не обов'язково рідних в Злучених Державах), які можуть гарантувати матеріальну підтримку для скитальця та його політичні переконання. Імена та адреси близької рідні в інших європейських країнах, чи районах, які також хотілиби виїхати до Злучених Держав. (Наприклад, наколи жінка скитальця є в Англії, а дитина в Швеції, то відповідні консулати будуть старатися уділити візи також для них, аби ціла родина могла зійтися в Злучених Державах поможливості якнайскорше.

Є також питання, чи кандидат на візу уділив яку поміч, а як так, то яку саме, Німеччині в часі війни; чи був коли засуджений за якусь провину, і т. п. Такий виповнений квестіонар, в двох примірниках, відсилається до американського консулату того району, де мешкає особа, що старається за візу. Там, в консулаті, його докладно розглядають, перевіряють. Помимо того перевірюється ще у військовому рдзвідочному відділі.

Наколи зібрані інформації будуть задовольняючими та наколи кандидат на візу перейде, встановлений іміграційними законами, медичний огляд, тоді військовий заряд перевезе його до збірного центру біля американського консулату, де буде чекати на свою чергу, щоб дістати іміграційну візу.

Як тільки збереться значна група імігрантів, вже готових до відїзду — скажім яких 600 осіб — повідомиться військовою владу та адміністрацію воєнного морського транспорту і вони вже займуться переїздом тих людей задізнацією та морем. Представники УНРРА та кількох американських допомогових агенцій, допоможуть скитальцям виповнити необхідні заяви, квестіонарі; дадуть потрібні для подорожі рі-

ПОШУКУЮТЬ

Кривенька Ольга замужем Любченко, з села Павловка, пошукує свою маму **Кривеньку Параску**, має жити у Філадельфії. Зголошення посилати на адресу:

Lubchenko Michael, D.P.K. 148 UNRRA, Landek, Tyrol, Austria.

ХЛОПЕЦЬ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

чи, замовлять шифкарту і т. п. Чимало таких агенцій, що працюють для допомоги втікачам, погодилися виробляти корпоративні афідевіти для тих скитальців, втікачів, які не мають ні рідних, ні приятелів, які б за них турбувались.

(Загальна Рада — ФЛІС)

(Ці інформації взяли ми з поданого оце жерела, але додали від себе уступи: „Які особи можна спровадити до Злучених Держав поза квотою”? Інформації в цій уступі взято з інформаційного бюлетеня, виданого Департаментом Стану).

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

ПОСОЛ ГЛИНКА ЗА ДОПУЩЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ

Дня 25 березня, 1946. р. український посол Антін Глинка виголосив довшу промову в домініяльнім парламенти Канади, в Оттаві, в сьбороні українських скитальців в Західній Європі.

Він пропонував: 1) щоб Канада вплинула на уряди Британії й Америки й щоб ті уряди уневажили розпорядження про насильне видавання скитальців російським властям та щоб признано для скитальців право азилу.

2) Щоб люди в Канаді могли посилати пакунки з поживою й одінням для свояків-скитальців в Європі, як це можуть робити американці, а також щоб отворити безпосередню пошту для скитальців.

3) Щоб признати українську національність й дозволити українським скитальцям організувати й видавати в українській мові книжки та інші видання.

4) Щоб канадійський уряд впустив до Канади довільне число українських скитальців, які мають в Канаді свою родину й свояків, як це зробила Англія.

При цім посол Глинка навів голоси англійської преси, про те що українські скитальці будуть добрими горожанами Канади.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В четвертому числі „Нашого Життя” в дописі 4 відділу СУА в Нью Йорку було подано: У п. А. Базар відбулась мала коляда, яку прилади жінки й зложили 15 дол. Має бути: Пані А. Базар запросила жінок на коляду, а вони зложили з тої нагоди 15 дол. на сироти.

Подано: І. Бенцаль, завідувачка. Має бути: І. Бенцаль, провідниця.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

ІВАН ГАСИН

Широко знаний український
ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів

КАПЛИЦА БЕЗПЛАТНО

Бідним родинам обслуги не
відмовляється

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St. Philadelphia 32, I
STE. 1418—STE. 1234

